Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 Уж 988/2020
Дана 29.06.2020. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: мр Николе Китаровића, председника већа, Љиљане Јевтић и Ксеније Ивановић, чланова већа, са судским саветником Еленом Петковић, записничарем, одлучујући о жалби бирача, А.А. из ..., ..., изјављеној против решења Републичке изборне комисије, 02 Број: 013-790/20-7 од 24.06.2020. године, у предмету заштите изборног права, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.06.2020. године, у 14,00 часова, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба **СЕ УСВАЈА и ПОНИШТАВА** решење Републичке изборне комисије, 02 Број: 013-790/20-7 од 24.06.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеним решењем одбијен је приговор бирача, А.А. из ..., изјављен због повреде изборног права, неправилности у поступку избора и утврђивању резултата избора на гласању на Изборима за народне посланике Народне скупштине, 21. јуна 2020. године, на бирачком месту број 8 у Београду-Врачару.

Жалбом, поднетом преко Републичке изборне комисије, дана 26.06.2020. године у 23,20 часова, жалилац оспорава законитост ожалбеног решења из свих законских разлога, указујући на повреде права из члана 32. Устава Републике Србије, у смислу паушалне примене права, супротно пресуди Европског суда за људска права Анђелковић в. Србија и на повреде права на правно средство из члана 36. Устава Републике Србије, у смислу неделотворности приговора. Наводима жалбе указује да је дана 22.06.2020. године поднео приговор Републичкој изборној комисији због неправилности на означеном бирачком месту и то са пет разлога, од којих сваки разлог, по оцени жалиоца, доводи до поништења изборног процеса. У вези са тим истиче да је Републичка изборна комисија дана 24.06.2020. године, донела ожалбено решење којим је приговор одбијен, без утврђивања чињеничног стања, односно без увида у бирачки материјал, али и без образлагања кључних чињеница, као и без примене права на појединачни случај, чиме поступак пред Републичком изборном комисијом није испунио ни један од критеријума који су захтевани чланом 32. и 36. Устава Републике Србије. Према наводима жалиоца,

на наведени начин, поступљено је супротно већ објављеном ставу Управног суда из пресуде Уж 21/17 од 10. априла 2017. године, који у жалби наводи. Како налази да је, ожалбеним решењем, са наведених разлога, жалиоцу ускраћена заштита изборног права, то предлаже да Управни суд, након одржане јавне расправе у смислу чл. 35. и 36. Закона о управним споровима, усвоји жалбу, поништи побијано решење уз налог Републичкој изборној комисији да о приговору одлучи након утврђивања чињеница.

По изјављеној жалби, Републичка изборна комисија је Управном суду доставила жалбу са списима предмета, дана 27.06.2020. године у 21,48 часова.

Одлучујући о поднетој жалби, у складу са одредбом члана 97. ст. 1. и 4. Закона о избору народних посланика ("Службени гласник РС" бр. 35/00...68/20), која је благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица, Управни суд је оценом навода жалбе, ожалбеног решења и списа ове изборне ствари, нашао да је жалба основана.

Из списа предмета и ожалбеног решења произлази да је исто донето у поступку по приговору изјављеном због повреде изборног права, неправилности у поступку избора и утврђивању резултата избора на гласању на Изборима за народне посланике РС на бирачком месту број 8 у Београду-Врачару, којим је указано да је на наведеном бирачком месту дошло до озбиљног пропуста у раду бирачког одбора које се одразило на повреду изборног права бирача који су подржали изборну листу "СУВЕРЕНИСТИ", али и на неправилности у поступку избора, ближе наведене у тач. I-V наведеног приговора. Према наводима приговора, број гласачких листића који се физички налазе у џаку са предметног изборног места, а на којим је заокружена изборна листа "СУВЕРЕНИСТИ" је већи од броја гласова за изборну листу "СУВЕРЕНИСТИ" који су наведени у записнику са предметног изборног места; на предметном изборном месту број неискоришћених гласачких листића који се физички налазе у џаку не одговара броју неискоришћених гласачких листића који су наведени у записнику; укупан број гласачких листића (неискоришћени гласачки листићи плус сви важећи гласачки листићи и плус неважећи гласачки листићи) који се физички налазе у џаку је већи од званичног броја гласачких листића који су додељени предметном бирачком месту пре почетка тока гласања; укупан број гласачких листића у џаку на којима је заокружена изборна листа "АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ - ЗА НАШУ ДЕЦУ" је мањи од записником утврђеног броја гласачких листића на којима је заокружена наведена изборна листа, и број потписа бирача, који су се потписали приликом приступа на гласање, је различит од укупног броја искоришћених гласачих листића (сви важећи гласачки листићи плус сви неважећи гласачки листићи) на предметном бирачком месту. Са наведених разлога, налазећи да је бирачки одбор у тренутку сачињавања записника, записнике сачинио супротно закону на штету свих бирача, те погрешно утврдио резултате избора, а имајући у виду и да су чланови бирачког одбора прекршили правила о начину утврђивања резултата избора, то је наведеним приговором предложено да се након извршеног увида у изборни материјал, и поновног пребројавања гласачких листића са предметног бирачког места, приговор усвоји и поништи гласање за изборе за народне посланике на том бирачком месту.

Решавајући о поднетом приговору, Републичка изборна комисија је на

седници одржаној 24.06.2020. године, донела ожалбено решење којим је приговор одбијен као неоснован. Према разлозима из образложења решења, приликом одлучивања по приговору на седници Републичке изборне комисије, а сагласно члану 23. ст. 3. и 4. Пословника Републичке изборне комисије, на гласање је стављен предлог да се приговор усвоји, па како предлог да се приговор усвоји није добио већину гласова чланова Републичке изборне комисије, у смислу члана 21. став 2. Пословника Републичке изборне комисије, приговор се, у складу са чланом 23. став 5. Пословника, сматра одбијеним.

Одредбом члана 1. Пословника Републичке изборне комисије (“Службени гласник РС”, бр. 5/12, 14/20 и 16/20), прописано је да се овим пословником уређују организација, начин рада и одлучивања Републичке изборне комисије (у даљем тексту: Комисија), као и друга питања од значаја за рад Комисије, док је одредбом члана 24. истог пословника прописано да у поступку по приговорима, о питањима која нису изричито уређена законом, Комисија сходно примењује одредбе Закона о општем управном поступку.

Одредбом члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 18/16 и 95/18- аутентично тумачење), прописано је да орган утврђује чињенице и околности од значаја за поступање у управној ствари, док је одредбом члана 141. став 4. истог закона, прописано да образложење мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог.

Код наведеног чињеничног и правног стања ове изборне ствари, Управни суд налази да је ожалбено решење донето уз битну повреду цитираних одредаба чл. 102. став 1. и 141. став 4. Закона о општем управном поступку, на примену којих одредаба упућује одредба члана 24. Пословника Републичке изборне комисије, због чега је морало бити поништено. Наиме, образложење Републичке изборне комисије, да се приговор у предметном случају сматра одбијеним са разлога што предлог да се приговор усвоји није добио већину гласова чланова Републичке изборне комисије, не представља правно прихватљиво образложење. Ово стога јер дато образложење не садржи одлучујуће разлоге у погледу правног основа за оцену органа да је поднети приговор неоснован, као ни наводе о утврђеном чињеничном стању на коме је заснована донета одлука.

По налажењу Управног суда, није од утицаја на другачију оцену суда о законитости ожалбеног решења позивање Републичке изборне комисије на одредбу члана 23. став 5. Пословника, којом је прописано да ако предлог да се приговор усвоји не добије потребну већину гласова, сматраће се да је приговор одбијен. Ово стога што је наведеном одредбом Пословника Републичке изборне комисије, а у вези са чланом 1. истог пословника, уређен начин одлучивања Републичке изборне комисије у поступку по приговору, што поступајући изборни орган не ослобађа обавезе да у поступку који претходи доношењу решења, оцени све наводе приговора који су од значаја за правилно решавање изборне ствари, уз претходно правилно и потпуно утврђено чињенично стање које је од утицаја на законитост одлуке. Како у предметном случају није

поступљено на наведени начин, то жалилац основано указује да је ожалбеним решењем повређен закон и жалиоцу ускраћена заштита изборног права.

Управни суд није одржао усмену јавну расправу, како је жалилац предложио у жалби, будући да је у поступку заштите изборног права предвиђена сходна примена Закона о управним споровима, која се, имајући у виду природу изборног спора, не односи на одржавање јавне расправе.

Са изнетих разлога, налазећи да је ожалбеним решењем повређен закон на штету жалиоца, Управни суд је на основу члана 97. став 4. Закона о избору народних посланика и сходном применом члана 40. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.06.2020. године, у 14,00 часова, 7 Уж 988/2020

Записничар **Председник већа – судија**
Елена Петковић, с.р. **мр Никола Китаровић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИГ